

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Коела-Н“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл. 14, т. 1 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че правото за разпореждане с материална вещь като собственик включва и правото да бъде наредено на превозвач да достави стоката на трето лице, различно от получателя по фактурата и в този смисъл самото получаване на стоката от това трето лице представлява доказателство за извършени предходни доставки на стоки?
2. Следва ли чл. 14, т. 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че липсата на фактическо владение на стоката от прекия доставчик представлява неизпълнение на предвидените в директивата предпоставки за наличие на доставка, независимо от факта на получаване на стоката от купувача?
3. Представяват ли фактът на неказване на съдействие на данъчните власти от предходни доставчици по веригата и липсата на претоварване на стоката обективни данни, от които да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

**Преюдициално запитване от Varas Cíveis de Lisboa (Португалия), постъпило на 4 април 2014 г. —
João Filipe Ferreira da Silva e Brito и др./Португалска държава**

(Дело C-160/14)

(2014/C 175/37)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Varas Cíveis de Lisboa

Страни в главното производство

Ищци: João Filipe Ferreira da Silva e Brito и др.

Ответник: Португалска държава

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности ⁽¹⁾, по-специално член 1, алинея 1, да се тълкува в смисъл, че понятието „*прехвърляне на стопанска дейност*“ съответства на приложение, при което предприятие, осъществяващо дейност на пазара на чартърните полети се прекратява с решение на мажоритарен акционер, който на свой ред осъществява дейност в сектора на въздухоплаването, и в рамките на ликвидацията дружеството майка:
  - i) встъпва в положението на прекратеното дружество в договори за лизинг на самолети и в договори за чартърни полети, сключени с туроператори;
  - ii) развива изпълняваната преди това дейност от прекратеното предприятие;

- iii) възстановява на работа някои от служителите, които до този момент са работили за прекратеното дружество, и им възлага идентични функции;
- iv) получава дребно оборудване от прекратеното дружество?
- 2) Член 267 (предишен член 234) от ДФЕС трябва ли да се тълкува в смисъл, че Supremo Tribunal de Justiça, предвид фактическата обстановка, описана в предходния въпрос, и обстоятелството, че националните съдилища от по-долните инстанции, произнесли се по случая, са постановили противоречиви решения, е бил длъжен да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за установяване на правилното тълкуване на понятието „прехвърляне на стопанска дейност“ по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО?
- 3) Общностното право и по-специално принципите, формулирани от Съда на Европейския съюз в Решение по дело Köbler⁽²⁾ относно отговорността на държавата за вреди, причинени на частноправните субекти поради нарушение на общностното право, допуснато от национален съдебен орган, който се произнася като последна инстанция, допуска ли прилагането на национална разпоредба, която налага предварителна отмяна на вредоносното решение като основание на иска за вреди срещу държавата?

⁽¹⁾ ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20.

⁽²⁾ C-224/01, EU:C:2003:513

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 7 април 2014 г. — Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado

(Дело C-165/14)

(2014/C 175/38)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alfredo Rendón Marín

Ответник: Administración del Estado

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с член 20 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тълкуван в светлината на Решение от 19 октомври 2004 г. (дело C-200/02)⁽¹⁾ и Решение от 8 март 2011 г. (дело C-34/09)⁽²⁾, национална правна уредба, която изключва възможността за издаване на разрешение за пребиваване на родител на гражданин на Европейския съюз — който е непълнолетен и е отглеждан от този родител — поради наличие на предишно осъждане в страната, където е поискано разрешението за пребиваване, независимо че това неизбежно води до принудително напускане на територията на Съюза от непълнолетния, който трябва да придружи родителя си?

⁽¹⁾ EU:C:2004:639

⁽²⁾ EU:C:2011:124

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 7 април 2014 г. — Grupo Itevelesa S.L. и др./Oca Inspección Técnica de Vehículos SA и др.

(Дело C-168/14)

(2014/C 175/39)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Grupo Itevelesa S.L., Applus Iteuve Technology, Certio ITV S.L. и Asistencia Técnica Industrial SAE